

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

بر تربتِ مادر

در نارِ هجر سوزم و ، بریان ، جگر کنم
شب را چگونه بی رخِ ماهت ، سحر کنم
جان را سپندِ مجمر دل ، مختصر کنم
نورِ چراغِ مهرِ ترا ، شعله ور کنم
گردد و غبار گشته و به سویت سفر کنم
وز کوچه های ، کابلِ زیبا گذر کنم
بر مرقدِ خرابه تو ، یک نظر کنم
گه شکوه از قضا و گهی ، از قدر کنم
از خواهر و برادر و ، نه از پدر کنم
با اشکِ راز ، خاک و گِلَت ، پر گهر کنم
روید که یادگارِ زمانِ دگر کنم
خاکت شوم که خاکِ ترا ، معتبر کنم
بر تیغِ آبدارِ دعايت ، اثر کنم
از آه و اشکِ نیمه شبانت خبر کنم
کی شکوه در حضورِ تو ، از کور و کر کنم

مادر! ز دوری تو چه خاکی ، به سر کنم
در آرزوی صبحِ جمال و کمالِ وصل
در آتش فراقِ غم انگیزِ بیکسی
از شعله های سرکشِ رنگین و دودگین
از چار راهِ بی سر و سامانِ زندگی
از شهر و از دیارِ غرور آفرِ وطن
از شاه شهید ، جانبِ شهادیِ صالحین
با عجز و با نیاز ، به درگاهِ پاکِ تو
نه از رفیق و یار و نه از خویش و قوم و ، نه
سر را نهم به تربت ، ای مادرِ عزیز
تا لاله ها ز داغِ دلم ، بر مزارِ تو
مادر! به روحِ پاک و ، گِلِ گورِ تو قسم
آنکو که برگ و بارِ مرا ، با جفا بُرید
وز تنگنای سینه درد آشنای تو
مادر! تو دانی منصبِ روحانیِ مرا

« نعمت » به پیشگاهِ همه مادرانِ دهر

تقدیم ، این نشیده ، چو گلهای تر کنم

(شهر اسن آلمان نهم می 2008)